

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

506

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Rymer

PRZEKAZUJĄCY

WYKONAWCA SPISU

ROK PRZEKAZANIA

2016

MIEJSCOWOŚĆ

Rybnik

GMINA

Rybnik

POWIAT

Rybnik

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Rybnik

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

–

	DOK. TEKSTOWA	DOK. KARTOGRAFICZNA	SUMA
ILOŚĆ JEDNOSTEK	74	164	238
ILOŚĆ PODJEDNOSTEK	312	795	1107
ILOŚĆ mb	–		
ILOŚĆ SKANÓW	–	–	–

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja prawna, dokumentacja geologiczna, dokumentacja pomiarowa, dokumentacja ochrony powierzchni, inne

KARTOGRAFIA: karty tytułowe, mapy wyrobisk górniczych, mapy geologiczne

Archiwum Państwowe w Katowicach Oddział w Raciborzu, zesp. Kopalnia Węgla Kamiennego „Rymer” w Niedobczycach, sygn. 18/215/0, lata 1945–1964.

Archiwum Państwowe w Katowicach Oddział w Raciborzu, zesp. Kopalnia Węgla Kamiennego „Rymer” w Niedobczycach, sygn. 18/140/0, lata 1893–1944.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Rymer		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA			
NAZWA ZŁOŻA			
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG NAZWA			
OG			
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	–	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	–
KONCESJA I WYGASZENIE	–		

Kopalnia prowadziła wydobywanie węgla kamiennego w rejonie Rybnika.

Kopalnię „Römer” założono w 1858. Należała do Karola Kuha i jego spadkobierców. Następnie nabył ją berliński bankier Izydor Mamroth. W 1890 r. zakład został przejęty przez spółkę Oberschlesische Eisenindustrie A.G., a w 1894 r. – przez Fritza Friedländera. Od 1898 r. kopalnia należała do spółki Johann Jacob z Radlina, a od 1903 do Rybniker Steinkohlen Gewerkschaft (zmieniono wówczas nazwę zakładu z „Johann Jacob” na „Römer”). W 1936 r. nazwę zmieniono na „Rymer”. W 1941 r. zakład został przejęty przez koncern Hermann Göring Werke (nazwę zmieniono na „Römer”). W 1945 r. kopalnię (pod nazwą „Rymer”) włączono do Rybnickiego ZPW. Od 1993 r. należała do Rybnickiej Spółki Węglowej. W 1995 r. zakład połączono z kopalnią „Chwałowice”, a w 1999 r. rozpoczął się proces jego likwidacji.

Po 1894 r. szyby kopalni pogłębiono do poziomu 186 m. W latach 1922–1939 szyb „Karol” został pogłębiony do poziomu 400 m, a w 1962 r. – do poziomu 630 m. W latach 1962–1968 szyby „Marcin” i „Juliusz” zostały zmodernizowane. Do 1924 r. eksploatację prowadzono systemem filarowo-zabierkowym. W 1925 r. rozpoczęto eksploatację systemem ścianowym. Od 1970 r. w wyrobiskach pokładu 712 stosowana była podsadzka sucha (stosowano rozdrobniony kamień pochodzący z robót udostępniających i przygotowawczych). W pozostałych pokładach stosowano system ścianowy z zawałem stropu. W ostatnim okresie swego funkcjonowania zakład wydobywał węgiel z dwóch poziomów: 430 m i 630 m.

Maksymalną wielkość produkcji (ok. 2,5 mln t.) kopalnia osiągnęła w 1979 r.

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.
3. *Kopalnie zlikwidowane w Rybnickim Okręgu Przemysłowym*, red. W. Priedl, Rybnik 2015.